

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2020 roku

Sąd Rejonowy Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu w Wydziale III Karnym

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Karolina Słowińska – Dwornicka

Protokolant: Aleksandra Antos

w obecności Prokuratora Prok. Rej. P. – (...) w P. – -----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 września 2020 r. sprawy

L. R.

syna K. i D. z d. G., ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 2017r. do dnia 16 czerwca 2019r. w P. znęcał się nad psem rasy A. S. T. poprzez utrzymywanie psa w stanie skrajnego niedożywienia oraz odwodnienia, w stanie nieleczonej choroby nowotworu pęcherza, anemii, choroby przegniłych wszystkich zębów trzonowych, płynu w jamie brzusznej, powiększonej wątroby oraz zastoju pracy jelit i żołądka, czym doprowadził psa do utraty zdrowia, gdzie w konsekwencji z uwagi na niepomysłne rokowania w dniu 25 września 2019r. psa poddano eutanazji,

tj. o przestępstwo z art. 35 ust. 1a ustawy o ochronie zwierząt

1. Oskarżonego **L. R.** uznaje za winnego tego, że w okresie od 2017r. do dnia 16 czerwca 2019r. w P. znęcał się nad psem rasy A. S. T. poprzez utrzymywanie psa w stanie skrajnego niedożywienia oraz odwodnienia, anemii, ze zmianami prostaty, zgnilizną zębów trzonowych, płynem w jamie brzusznej, powiększoną wątrobą oraz zastojem pracy jelit i żołądka, czym doprowadził psa do utraty zdrowia, gdzie w konsekwencji z uwagi na niepomysłne rokowania w dniu 25 września 2019 r. psa poddano eutanazji, tj. przestępstwa z art. 35 ust. 1a ustawy o ochronie zwierząt i za ten występki na podstawie art. 35 ust. 1a ustawy o ochronie zwierząt wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

2. Na podstawie art. 35 ust. 5 ustawy o ochronie zwierząt orzeka wobec oskarżonego nawiązkę w kwocie 3.000 (trzy tysiące) złotych na rzecz Fundacji (...), ul. (...), (...)-(...) S..

3. Na podstawie art. 35 ust. 3a i 4b ustawy o ochronie zwierząt orzeka wobec oskarżonego zakaz posiadania wszelkich zwierząt na okres 5 (pięciu) lat.

4. na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. Ł. M. kwotę 516,60 zł (w tym 96,60 zł tytułem VAT) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

5. Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w wysokości 100 zł, a w oparciu o art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 2 z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r., Nr 49 poz. 223 z późn. zm.) wymierza mu opłatę w wysokości 120 złotych.

sędzia Karolina Słowińska – Dwornicka

UZASADNIENIE		
Formularz UK 1	Sygnatura akt	(...)
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskami. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.		
1. USTALENIE FAKTÓW		
1.1. Fakty uznane za udowodnione		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)
1.	Ł. R.	W okresie od 2017r. do dnia 16 czerwca 2019r. w P. zjechał się nad psem rasy A. S. T. poprzez utrzymywanie psa w stanie skrajnego niedożywienia oraz odwodnienia, anemii, ze zmianami prostaty, zgnilizną zębów trzonowych, płynem w jamie brzusznej, powiększoną wątrobą oraz zastojem pracy jelit i żołądka, czym doprowadził psa do utraty zdrowia, gdzie w konsekwencji z uwagi na niepomyślne rokowania w dniu 25 września 2019 r. psa poddano eutanazji, tj. przestępstwo

		z art. 35 ust. 1a ustawy o ochronie zwierząt
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty
1. W dniach 21 listopada 2016 r. i 24 listopada 2016 r. pies rasy A. S. T. ur. (...) został poddany badaniu przez lekarza weterynarii, który zdiagnozował u niego m.in. zmiany prostaty i zlecił wizytę kontrolną po 6 dniach. Lekarz zapisał w dokumentacji, iż właściciel psa (Ł. R.) rozważa eutanazję zwierzęcia, jednak nie ma obecnie ku temu wskazań. Ł. R., pomimo stwierdzonych nieprawidłowości oraz zaleceń lekarza, nie zabrał psa ponownie do weterynarza.	częściowo wyjaśnienia oskarżonego częściowo zeznania świadka E. R. Historia wizyt	k. 103v-104 w zw. z k. 50 k. 105v-106 w zw. z k. 42 k. 101-102
2. W dniu 16 czerwca 2019 r. doszło do interwencji Fundacji (...) z siedzibą w S. na terenie posesji zlokalizowanej w P. na ul. (...), gdzie przebywał pies A. S. T.. Przyczyną interwencji było zgłoszenie od anonimowej osoby, że na działce znajduje się pies, który wygląda na zagłodzonego, praktycznie cały czas leży w jednym miejscu i wymaga pomocy. W interwencji uczestniczyli Inspektorzy Fundacji (...): A. W. (lekarz weterynarii) oraz K. S., a także Inspektor Towarzystwa (...) i funkcjonariusze Policji. Początkowo właściciel odmówił okazania warunków, w jakich pies przebywa, ale po kolejnej próbie, wyniósł zwierzę z domu na rękach. Pies nie był w stanie sam przejść kilku kroków, był tak słaby, że tylko leżał. A. W. zbadła psa i stwierdziła, że jest skrajnie niedożywiony, miał wyczuwalne i widoczne wszystkie kości kręgosłupa, miednicy, czaszki, widoczne żebra, brak mięśni oraz	częściowo wyjaśnienia oskarżonego Zeznania świadka A. W. częściowo zeznania świadka E. R. Zeznania świadka K. S. Zeznania świadka J. J. Zawiadomienie Dokumentacja weterynaryjna Historia wizyt Zdjęcia	k. 103v-104 w zw. z k. 50 k. 104v-105v w zw. z k. 20-22 k. 105v-106 w zw. z k. 42 k. 106-106v w zw. z k. 32 k. 106v-107 w zw. z k. 54v-55 k. 1-4 k. 6-10, 35-39 k. 101-102 k. 11-13

tkanki tłuszczowej. Ł. R. oświadczył, że był z psem u weterynarza około dwa lata wcześniej, lekarz stwierdził u niego „jakieś nowotwory” i od tego czasu nie leczył już psa ponieważ uważał, że pies jest stary i nie ma to sensu. Ze względu na brak właściwej opieki nad psem, podejrzenie o znęcaniu się nad nim poprzez głodzenie oraz całkowity brak opieki medycznej została podjęta decyzja o natychmiastowym odbiorze psa. Ł. R. zrzekł się dobrowolnie psa na rzecz fundacji, żeby nie ponosić kosztów diagnostyki i jego leczenia. Zwierzę zabrano do gabinetu weterynaryjnego, gdzie poddano je badaniom i nakarmiono. U psa zdiagnozowano następujące schorzenia: skrajne niedożywienie oraz odwodnienia, anemii, ze zmianami prostaty, zgnilizną zębów trzonowych, płynem w jamie brzusznej, powiększoną wątrobą oraz zastojem pracy jelit i żołądka. Pies w czasie badania ważył 20,7 kg (około 15 kg niedowagi), przejawiał objawy odwodnienia, łączywie rzucał się na jedzenie.

Wobec psa wdrożono leczenie i jego stan uległ poprawie. W domu tymczasowym nadal chętnie jadł i szybko przybrał na wadze (w ciągu 10 dni przytył 3 kg). Dobry stan zdrowia psa trwał do połowy września 2019 r.

3. Psa poddano eutanazji w dniu 25 września 2019 r. ze względu na niepomyślne rokowania.

Świadectwo zgonu zwierzęcia

k. 40

4. Oskarżony był w przeszłości karany:

- wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia (...), sygn. akt (...) za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

Informacja o karalności

k. 89-90, 95

<p>na karę grzywny w kwocie 40 stawek dziennych po 20 zł</p> <p>- wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia(...), sygn. akt (...) na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie</p>		
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>
<p>1.</p>	<p>Ł. R.</p>	<p>W okresie od 2017r. do dnia 16 czerwca 2019r. w P. znęcał się nad psem rasy A. S. T. poprzez utrzymywanie psa w stanie skrajnego niedożywienia oraz odwodnienia, anemii, ze zmianami prostaty, zgnilizną zębów trzonowych, płynem w jamie brzusznej, powiększoną wątrobą oraz zastojem pracy jelit i żołądka, czym doprowadził psa do utraty zdrowia, gdzie w konsekwencji z uwagi na niepomyślne rokowania w dniu 25 września 2019 r. psa poddano eutanazji, tj. przestępstwo z art. 35 ust. 1a ustawy o ochronie zwierząt</p>
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>
<p>5. Ł. R. znęcał się nad psem rasy A. S. T. poprzez utrzymywanie psa w stanie nieleczonej choroby nowotworu prącia.</p>	<p>Zeznania świadka A. W. Dokumentacja weterynaryjna</p>	<p>k. 104v-105v w zw. z k. 20-22 k. 6-10, 35-39</p>
<p>2. OCena DOWOdów</p>		

2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1., 2.	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie, w którym przyznał, że ostatni raz był u weterynarza dwa lata wcześniej i dowiedział się wówczas, że pies jest chory. Jego wyjaśnienia w tym zakresie znalazły potwierdzenie w przedstawionej przez niego historii wizyt psa. Oskarżony przyznał również, że podczas interwencji fundacji niósł psa na rękach, co jest zgodne z zeznaniami świadków.

2., 5.	Zeznania świadka A. W.	Zeznania świadka są spójne, logiczne i pozostawały w zgodzie z resztą zgromadzonego materiału dowodowego, w tym dokumentacją weterynaryjną oraz zdjęciami psa. Podkreślić należy, że świadek jest osobą obcą dla oskarżonego i nie miał żadnego powodu, żeby go fałszywie pomawiać. Świadek uczestniczyła w interwencji, a także była lekarzem prowadzącym psa i przeprowadziła jego eutanazję, w związku z czym uznać należy, iż posiadała szczegółową wiedzę na temat jego stanu zdrowia. Świadek początkowo oceniła, iż pies miał nowotwór prącia, jednakże ostatecznie przyznała, że wyłącznie badanie histopatologiczne mogłoby potwierdzić czy stwierdzona narośl była nowotworem. Treść zeznań wskazanego świadka pozwoliła w sposób jednoznaczny ustalić, że oskarżony nie dostarczał psu wymaganej ilości pokarmu oraz, że nie zapewnił mu opieki weterynaryjnej. W tym zakresie,
--------	------------------------	--

		<p>świadek po przeanalizowaniu wyników badań zwierzęcia z 2016 r. oświadczyła, że patrząc nawet na same wyniki krwi, stan psa nie był wówczas tak zły, jak w dniu odbioru. Świadek oświadczyła przy tym kategorycznie, że fakt, iż pies przytył 3 kg w 10 dni od jego odebrania, świadczy o tym, że wcześniej pies nie był karmiony wcale albo w niewielkiej ilości.</p>
--	--	--

1., 2.	Częściowo zeznania świadka E. R.	<p>Świadek jest żoną oskarżonego i miała interes w opisywaniu stanu faktycznego w sposób korzystny dla niego. Ponadto treść jej zeznań wskazuje, iż usiłowała uprawdopodobnić wersję przedstawianą przez oskarżonego jakoby pies był karmiony i schudł wyłącznie ze względu na chorobę. Z uwagi na powyższe Sąd podszedł do jej wypowiedzi z dużą ostrożnością i dał im wiarę wyłącznie w zakresie w jakim były zgodne z wiarygodnym materiałem dowodowym, tj. w zakresie w którym potwierdziła, że oskarżony zabrał psa do weterynarza, który wykrył u niego chorobę, jednak nie kontynuował leczenia.</p>
--------	----------------------------------	---

2.	Zeznania świadka K. S.	<p>Świadek jest osobą obcą dla oskarżonego i nie miała żadnego powodu, żeby go fałszywie pomawiać, a ponadto jej zeznania są spójne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Świadek potwierdziła w swoich zeznaniach fatalny stan psa w dniu interwencji – był skrajnie wychudzony, słaby i nie był w stanie sam chodzić.</p>
----	------------------------	---

2.	Zeznania świadka J. J.	Świadek jest osobą obcą dla oskarżonego i nie miała żadnego powodu, żeby go fałszywie pomawiać, a ponadto jej zeznania są spójne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Z zeznań świadka wynika, że oskarżony w czasie interwencji wprost oświadczył, że pies jest stary, chory i niedługo zdechnie, a przy tym nie pokazał żadnych wyników badań, co świadczy o tym, że Ł. R. świadomie lekceważył stan zwierzęcia i zrezygnował z jakiegokolwiek leczenia.
2.	Zawiadomienie	Prawdziwości omawianego dowodu nie kwestionowała żadna ze stron, a i Sąd nie znalazł podstaw by uczynić to z urzędu.
2., 5.	Dokumentacja weterynaryjna	Prawdziwości omawianego dowodu nie kwestionowała żadna ze stron, a i Sąd nie znalazł podstaw by uczynić to z urzędu.
1., 2.	Historia wizyt	Prawdziwości omawianego dowodu nie kwestionowała żadna ze stron, a i Sąd nie znalazł podstaw by uczynić to z urzędu.
2.	Zdjęcia	Prawdziwości omawianego dowodu nie kwestionowała żadna ze stron, a i Sąd nie znalazł podstaw by uczynić to z urzędu.
3.	Świadectwo zgonu zwierzęcia	Prawdziwości omawianego dowodu nie kwestionowała żadna ze stron, a i Sąd nie znalazł podstaw by uczynić to z urzędu.

4.	Informacja o karalności	Prawdziwości omawianego dowodu nie kwestionowała żadna ze stron, a i Sąd nie znalazł podstaw by uczynić to z urzędu.
----	-------------------------	--

<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1., 2.	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego	Sąd odmówił wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego w części, w której twierdził, że lekarz weterynarii, u którego był dwa lata wcześniej z psem nie zalecił kontroli zwierzęcia oraz zasugerował poddanie psa eutanazji, albowiem jest to sprzeczne z historią choroby psa, gdzie lekarz prowadzący wpisał, że konieczna jest wizyta kontrolna po 6 dniach, a ponadto znajduje się tam zapis, że to sam właściciel rozważa eutanazję pomimo braku ku temu wskazań. Nieprawdziwa okazały się również twierdzenia oskarżonego jakoby karmił psa. W tym zakresie podkreślić trzeba, iż A. W. badając psa kategorycznie stwierdziła u niego niedożywienie oraz	

		<p>odwodnienie, przy czym pies już w gabinecie zaczął jeść łączywie. Ponadto w następnych miesiącach zwierzę przybrało na wadze. Powołane okoliczności jednoznacznie wskazują zatem, iż pies nie otrzymywał od właściciela wystarczającej ilości pokarmu, a jego stan zdrowia nie mógł być wyłączną przyczyną spadku wagi. Przy prawidłowym podawaniu jedzenia, jego waga rosła. W tym miejscu zauważyć należy, iż oskarżony najpierw podczas rozprawy oświadczył, że pies w dniu interwencji oraz kilka dni wcześniej chodził samodzielnie, a potem przyznał, że w dniu interwencji niósł go na rękach, bo nie mógł utrzymać się na nogach. Powyższa sprzeczność również wpływa negatywnie na ocenę wiarygodności jego wyjaśnień.</p>	
1., 2.	Częściowo zeznania świadka E. R.	Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom świadka w części, w której zaprzeczyła temu, żeby oskarżony głodził psa oraz oświadczyła, że weterynarz nie kazał przyjść z nim na wizytę kontrolną, albowiem są one sprzeczne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.	

3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1.	Ł. R.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Na podstawie art. 35 ust. 1a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, karze podlega ten, kto znęca się nad zwierzęciem. Z kolei w myśl 6 ust. 2 pkt 10 powołanej ustawy przez znęcanie się nad zwierzętami należy rozumieć zadawanie albo świadome dopuszczanie do zadawania bólu lub cierpień, a w szczególności utrzymywanie zwierząt w niewłaściwych warunkach bytowania, w tym utrzymywanie ich w stanie rażącego zaniedbania lub niechlujstwa, bądź w pomieszczeniach albo klatkach uniemożliwiających im zachowanie naturalnej pozycji. Jednocześnie ustawa definiuje „rażące zaniedbanie” jako drastyczne odstępstwo od określonych w ustawie norm postępowania ze zwierzęciem, a w</p>			

szczegółności w zakresie utrzymywania zwierzęcia w stanie zagłodzenia, brudu, nieleczonej choroby, w niewłaściwym pomieszczeniu i nadmiernej ciasnocie.

Jak wynika z przeprowadzonego postępowania dowodowego oskarżony Ł. R. w okresie od 2017r. do dnia 16 czerwca 2019r. w P. znęcał się nad psem rasy A. S. T. poprzez utrzymywanie go w stanie zagłodzenia oraz choroby. W tym zakresie podkreślić należy, iż oskarżony od 2017 r. nie zapewniał psu opieki weterynaryjnej pomimo posiadania wiedzy o jego chorobie i wskazań lekarza prowadzącego do udania się ze zwierzęciem na wizytę kontrolną. Oskarżony utrzymywał w tym zakresie, że weterynarz podczas ostatniej wizyty nie zlecił kontroli i zasugerował mu tylko rozważenie, czy nie uśpić psa jednak jest to całkowicie sprzeczne z historią wizyt zwierzęcia. Co więcej, z zeznań A. W. wynika, że wyniki badań psa w 2016 roku nie były tak złe jak podczas kontroli, a ponadto zaznaczyła, że nawet w przypadku psów starszych i nieuleczalnie chorych wdraża się wobec nich leczenie, które polega chociażby na uśmierzaniu bólu, a przed wszystkim

znajdują się one pod stałą kontrolą lekarską. Oskarżony podejmując decyzję o zaprzestaniu leczenia psa, zwiększył tym samym odczuwany przez niego ból i pozbawił go jakiejkolwiek szansy na powrót do zdrowia. Jednocześnie stan psa w chwili interwencji oraz tempo w jakim przybierał na wadze po odebraniu wskazuje, że właściciel nie zapewnił mu również jedzenia oraz wody. Pies rzucał się bowiem na jedzenie w gabinecie lekarskim, a potem w ciągu 10 dni przytył 3 kg. W konsekwencji uznać należy, iż oskarżony w analizowanym czasie utrzymywał psa w stanie skrajnego niedożywienia oraz odwodnienia, anemii, ze zmianami prostaty, zgnilizną zębów trzonowych, płynem w jamie brzusznej, powiększoną wątrobą oraz zastojem pracy jelit i żołądka, czym doprowadził psa do utraty zdrowia, gdzie w konsekwencji z uwagi na niepomysłne rokowania w dniu 25 września 2019 r. psa poddano eutanazji. W przedmiotowej sprawie nie ulega przy tym wątpliwości, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim, albowiem okoliczności sprawy i postawa oskarżonego wskazują, że celowo głodził psa oraz nie zabierał go do weterynarza, pomimo

wiedzy o jego chorobach. Reasumując stwierdzić należy, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa określonego w art. 35 ust. 1a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt.

W tym miejscu zauważyć należy, iż zgromadzona w sprawie dokumentacja medyczna nie potwierdziła tego, żeby u psa zdiagnozowano chorobę nowotworu prącia, a lekarz weterynarii A. W. oświadczyła, że wyłącznie badanie histopatologiczne mogłoby potwierdzić w 100%, że był to nowotwór. Tymczasem, żeby pobrać narośl do badania pies musiałby zostać znieczulony, a jego wiek i stan i tak nie pozwalał na chemioterapię. Badania zatem nie wykonano, a w przedmiotowej sprawie brak dowodów, które pozwoliłyby w sposób kategoriyczny stwierdzić, że pies miał chorobę nowotworową. W konsekwencji Sąd zmienił opis czynu zarzucanego oskarżonemu, poprzez wyeliminowanie z jego treści zapisu o chorobie nowotworowej.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
---	--	--	--

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

Ł. R.	1.	1.	<p>Mając na uwadze dyrektywy sądowego wymiaru kary Sąd w pkt 1 wyroku wymierzył oskarżonemu Ł. R. karę 5 miesięcy pozbawienia wolności. W ocenie Sądu orzeczona kara jest współmierna do winy oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości czynu, które są znaczne. Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu sąd wziął pod uwagę, że oskarżony swoim zachowaniem godził w dobro prawne, jakim jest wolność zwierzęcia od cierpień powodowanych zachowaniem ustawowo określonym jako znęcanie się. Jednocześnie zachowanie oskarżonego polegające na głodzeniu psa oraz odmawianiu mu pomocy medycznej, należy uznać za wyjątkowo naganne. Oczywiście bowiem jest, że wyniszczenie organizmu spowodowane brakiem wody oraz jedzenia jeszcze potęgowało cierpienie psa i niewątpliwie przyczyniało się do dalszego pogorszenia jego stanu. Ponadto fakt, że w domu znajdował się drugi pies, który był normalnie odżywiany świadczy o tym, że oskarżony posiadał wraz z żoną środki finansowe na pokarm dla zwierząt, a głodzenie psa było spowodowane tylko zdiagnozowaniem u niego choroby oraz podeszłym</p>
-------	----	----	---

wiekem. Na niekorzyść oskarżonego przemawiał przy tym długi okres w jakim znęcał się nad psem, a także fakt, iż na skutek jego zaniedbań w chwili interwencji pies był już zbyt chory, żeby efektywnie udzielić mu pomocy i leczenie miało charakter paliatywny. Oskarżony był ponadto wcześniej karany. Sąd nie znalazł żadnych okoliczności łagodzących.

Ostatecznie Sąd uznał, że krótkoterminowa kara bezwzględna pozbawiania wolności najlepiej spełni swoje zadania z zakresu prewencji indywidualnej i ogólnej. Kara ta ma spełnić wobec oskarżonego cel resocjalizacyjny i uświadomić mu konieczność funkcjonowania w sposób zapewniający poszanowanie chronionych prawem dóbr. Kara ta ma również pokazać, że społeczeństwo nie jest bezbronne w walce z osobami zadającymi cierpienie i ból zwierzętom. Zauważyć bowiem należy, iż znęcanie się nad zwierzętami jest dużym problemem społecznym i to nie tylko w patologicznych środowiskach.

Wymierzanie kar sprawcom takich przestępstw ma stanowić sygnał, iż osoby nie przestrzegające porządku prawnego poniosą z tego tytułu odpowiedzialność.

			W ocenie sądu jedynie kara pozbawienia wolności, która będzie efektywnie wykonywana, może odnieść skutki i skłonić oskarżonego do refleksji nad swoim postępowaniem. Istotne znaczenie dla zmiany postawy oskarżonego może mieć też oddziaływanie terapeutyczne w warunkach izolacji penitencjarnej.
Ł. R.	2.	1.	W przypadku skazania za przestępstwo z art. 35 ust. 1a ustawy o ochronie zwierząt zastosowanie tego środka ma charakter obligatoryjny. Wysokość nawiązki odpowiada możliwościom majątkowym oskarżonego, a przy tym pokryje wydatki poniesione przez fundację na leczenie psa i umożliwi jej kontynuowanie działań mających na celu ochronę zwierząt.
Ł. R.	3.	1.	Postawa oskarżonego wskazuje na konieczność czasowego uniemożliwienia mu posiadania zwierząt, a w połączeniu z efektywnie wykonywaną karą pozbawienia wolności, środek ten winien być wystarczający dla osiągnięcia celów prewencyjnych.

<p>5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>1. KOszty procesu</p>			
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>		
<p>4. 5.</p>	<p>S ą d na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3 Rozporz ą dzenia Ministra Sprawiedliwo ś ci z dnia 3 pa ź dziernika 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Pa ń stwa koszt ó w nieop ł aczonej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urz ę du zas ą dzi ł od Skarbu Pa ń stwa na rzecz adw. Ł. M. kwot ę 516,60 z ł (w tym 23% z ł tytu ł em VAT) tytu ł</p>		

	<p>em zwrotu koszt ó w nieop ł aconej pomocy prawnej udzielonej obwinionemu z urz ę du.</p> <p>Oskar ż ony pracuje i osi ą ga z tego tytu ł u miesi ę czny doch ó d w wysoko ś ci 2.000 z ł , w zwi ą zku z czym posiada mo ż liwo ś ci maj ą tkowe, a ż eby ui ś ci ć koszty procesu.</p>
2. 1Podpis	
sędzia Karolina Słowińska - Dwornicka	